

Republika Hrvatska
Općinski sud u Varaždinu
Varaždin, Trg slobode 9

Poslovni broj: P-210/2023-22

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski sud u Varaždinu, po sutkinji Karmen Ošpuh, u pravnoj stvari tužitelja Darka Vrbanez iz Varaždina, A. Starčevića 4a, OIB: 33703830577, zastupanog po punomoćniku Bruni Milinkoviću, odvjetniku u Zagrebu, Zrnetićeva 7, protiv tuženika Privredna banka Zagreb d.d., Radnička cesta 50, Zagreb, OIB: 02535697732, zastupane po punomoćnicima OD Leko i partneri, Zagreb, Domagojeva 18, radi utvrđenja i isplate, nakon 14. rujna 2026., održane glavne i javne rasprave u prisutnosti punomoćnika tužitelja te z. punomoćnika tuženika Davora Zimića, odvjetnika u Varaždinu, 22. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuju se ništetnim odredbe sadržane u Ugovoru o kreditu broj: 9010983832 od 30. siječnja 2006. sklopljenog između tužitelja Darka Vrbanez, Varaždin, A. Starčevića 4a, i tuženika Privredna banka Zagreb d.d., Zagreb, Ulica Franje Račkog 6, Podružnica Varaždin, solemniziranog dana 1. veljače 2006. po javnoj bilježnici Nadi Šagi-Belcar, Ivanec, Ak. Mirka Maleza 18/I pod brojem OU 91/06-1, u dijelu u kojem je tužitelj obvezan platiti anuitete koji su posljedica promjene tečaja preko iznosa prvotno ugovorenih anuiteta prema tečaju koji je bio u primjeni na dan korištenja kredita te se utvrđuje da predmetne odredbe o valutnoj klauzuli vezanoj za CHF ne proizvode nikakav pravni učinak za ugovorne strane.

II. Nalaže se tuženiku Privredna banka Zagreb d.d., Zagreb, Radnička cesta 50, OIB 02535697732, da tužitelju Darku Vrbanez, Varaždin, A. Starčevića 4a, OIB 33703830577, isplati iznos od 3.551,48 EUR zajedno sa zateznim kamatama od dospijeća svakog pojedinog iznosa pa do isplate, i to na:

- iznos 67,67 EUR od 1. srpnja 2009. do isplate,
- iznos 8,21 EUR od 1. kolovoza 2009. do isplate,
- iznos 8,21 EUR od 1. rujna 2009. do isplate,
- iznos 8,21 EUR od 1. listopada 2009. do isplate,
- iznos 8,21 EUR od 1. studenog 2009. do isplate,

- iznos 8,21 EUR od 1. prosinca 2009. do isplate,
- iznos 8,21 EUR od 1. siječnja 2010. do isplate,
- iznos 8,21 EUR od 1. veljače 2010. do isplate,
- iznos 8,21 EUR od 1. ožujka 2010. do isplate,
- iznos 124,87 EUR od 1. travnja 2010. do isplate,
- iznos 21,48 EUR od 1. svibnja 2010. do isplate,
- iznos 21,48 EUR od 1. lipnja 2010. do isplate,
- iznos 21,48 EUR od 1. srpnja 2010. do isplate,
- iznos 21,48 EUR od 1. kolovoza 2010. do isplate,
- iznos 21,48 EUR od 1. rujna 2010. do isplate,
- iznos 48,03 EUR od 1. listopada 2010. do isplate,
- iznos 140,93 EUR od 1. studenog 2010. do isplate,
- iznos 49,47 EUR od 1. prosinca 2010. do isplate,
- iznos 62,74 EUR od 1. siječnja 2011. do isplate,
- iznos 62,74 EUR od 1. veljače 2011. do isplate,
- iznos 191,48 EUR od 1. ožujka 2011. do isplate,
- iznos 76,01 EUR od 1. travnja 2011. do isplate,
- iznos 76,01 EUR od 1. svibnja 2011. do isplate,
- iznos 76,83 EUR od 1. lipnja 2011. do isplate,
- iznos 76,83 EUR od 1. srpnja 2011. do isplate,
- iznos 76,83 EUR od 1. kolovoza 2011. do isplate,
- iznos 77,54 EUR od 1. rujna 2011. do isplate,
- iznos 143,90 EUR od 1. listopada 2011. do isplate,
- iznos 143,90 EUR od 1. studenog 2011. do isplate,
- iznos 97,45 EUR od 1. prosinca 2011. do isplate,
- iznos 90,81 EUR od 1. siječnja 2012. do isplate,
- iznos 77,54 EUR od 1. veljače 2012. do isplate,
- iznos 104,08 EUR od 1. ožujka 2012. do isplate,
- iznos 281,27 EUR od 1. travnja 2012. do isplate,
- iznos 104,08 EUR od 1. svibnja 2012. do isplate,
- iznos 104,08 EUR od 1. lipnja 2012. do isplate,
- iznos 77,54 EUR od 1. srpnja 2012. do isplate,
- iznos 163,81 EUR od 1. kolovoza 2012. do isplate,
- iznos 117,35 EUR od 1. rujna 2012. do isplate,
- iznos 117,35 EUR od 1. listopada 2012. do isplate,
- iznos 117,35 EUR od 1. studenog 2012. do isplate,
- iznos 117,35 EUR od 1. prosinca 2012. do isplate,
- iznos 117,35 EUR od 1. siječnja 2013. do isplate,
- iznos 117,35 EUR od 1. veljače 2013. do isplate,
- iznos 77,86 EUR od 1. ožujka 2013. do isplate,

po stopi koja se do 31. prosinca 2007. određuje po čl. 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, a od 1. siječnja 2008. do 31. srpnja 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana drugog polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. po stopi zakonske zatezne kamate određene za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na

svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku Privredna banka Zagreb d.d., Zagreb, Radnička cesta 50, OIB 02535697732, da tužitelju Darku Vrbancu, Varaždin, A. Starčevića 4a, OIB 33703830577, naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.622,79 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 22. rujna 2026. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.

r i j e š i o j e

Konstatira se da je povučen tužbeni zahtjev preko iznosa od 3.551,48 EUR do iznosa od 3.553,29 EUR.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu protiv tuženika radi utvrđenja ništetnosti odredaba Ugovora o kreditu sklopljenog između stranaka 30. siječnja 2006. u dijelu u kojem je tužitelj obavezan platiti anuitete koji su posljedica promjene tečaja preko iznosa prvotno ugovorenih anuiteta prema tečaju koji je bio u primjeni na dan korištenja kredita i radi isplate preplaćenog iznosa od 3.553,29 EUR. Naime, da je u članku 7. Ugovora ugovoren rok otplate kredita od 84 mjeseci u jednakim mjesečnim anuitetima, plativo u kunsjoj protuvrijednosti po srednjem tečaju za CHF tečajne liste banke važeće na dan plaćanja. Pri tome se poziva na presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-6632/2017 od 14. lipnja 2018. i presudu Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013., a kojim presudama je utvrđena ništetnost odredbe kojom je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak. Stoga da je tužitelj plaćao veći iznos od onoga koji bi plaćao da je plaćao anuitete po tečaju CHF na dan korištenja kredita.

2. U odgovoru na tužbu tuženik osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva jer da je tužitelj cijelu tužbu pogrešno koncipirao na način da je ugovor i dalje na snazi, iako je u cijelosti prestao isplatom kredita i u tom smislu da tužitelj nema interesa za podnošenje tužbe jer više ne postoji povreda koju je potrebno otkloniti. Smatra irelevantnim pozivanje na presudu VTS-a broj PŽ-6632/2017, a ugovorne odredbe u konkretnom slučaju nisu istovjetne sa sadržajem onih o kojima se sudilo u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača pa nema objektivnog identiteta ugovorne odredbe. Za primjenu valutne klauzule da postoji zakonska osnova jer se radi o zakonom izričito dopuštenoj klauzuli. Ukazuje na to da je ugovor solemniziran od strane javnog bilježnika i da je ugovor odraz stvarne volje ugovornih strana pa da nije riječ o ugovoru samo u smislu Zakona o obveznim odnosima, nego je riječ o javnobilježničkom aktu. Tužitelj da je poslovno sposobna osoba koja prilikom razmatranja ugovora nije izdvojio niti jedno pitanje kao sporno ili tražio bilo kakva razjašnjenja pojedinih ugovornih obveza. Konačno, ističe i prigovor zastare.

3. Sud je u dokaznom postupku pročitao Ugovor o kreditu, z.k. podatke, zapisnik Općinskog suda u Varaždinu od 13. travnja 2021. u predmetu P-1167/2019, presudu i

rješenje u istom predmetu od 16. prosinca 2022., pregled uplata po kreditu, plan otplate, provedeno je financijsko vještačenje te je pročitao nalaz vještaka Centra poslovnih analiza d.o.o. iz Čakovca od 19.4.2024.

4. Temeljem navoda tužbe i odgovora na tužbu te izjašnjenja stranaka tijekom postupka, proizlazi činjenično nespornim da su stranke sklopile Ugovor o kreditu 30. siječnja 2006. broj 9010983832 koji je ovjeren i solemniziran po javnom bilježniku Nadi Šagi-Belcar iz Ivanca, da je tužitelj 20. veljače 2013. u cijelosti otplatio kredit, da je tuženik kao kreditor, tužitelju kao korisniku kredita odobrio i isplatio iznos od 38.000,00 CHF u kunsjoj protuvrijednosti, da je ugovoren rok otplate od 84 mjeseci u mjesečnim anuitetima plativo u kunsjoj protuvrijednosti po srednjem tečaju za CHF tečajne liste banke važeće na dan plaćanja prema otplatnoj tablici koja je sastavni dio Ugovora.

5. Sporan je osnov i visina tražbine te je sporno da li je nastupila zastara tražbine.

6. Predmet spora je isplata preplaćenih iznosa osnovom sklopljenog Ugovora o kreditu uslijed promjene tečaja CHF i to u razdoblju od 30. siječnja 2006. do 20. veljače 2013., dakle do konačne otplate kredita.

7. Presudom i rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-6632/17-10 od 14. lipnja 2018. potvrđena je presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-1401/2012 od 4. srpnja 2013. u dijelu u kojem je utvrđeno da je tuženik u razdoblju od 1. lipnja 2004. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepošteno ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju-ugovorima o kreditima na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora nije kao trgovac potrošače u cijelosti informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, pa je time tuženik postupao suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ broj 96/13) i to čl. 81., 82. i 90., a od 7. kolovoza 2007. do 31. prosinca 2008. protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ broj: 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09 i 133/09) i to čl. 96. i 97. te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima.

8. Sukladno čl. 502.a ZPP udruge, tijela, ustanove ili druge organizacije koje su osnovane u skladu sa zakonom, koje se u sklopu svoje registrirane ili propisom određene djelatnosti bave zaštitom zakonom utvrđenih kolektivnih interesa i prava građana, mogu, kad je takvo ovlaštenje posebnim zakonom izrijeком predviđeno i uz uvjete predviđene tim zakonom, podnijeti tužbu (tužba za zaštitu kolektivnih interesa i prava) protiv fizičke ili pravne osobe koja obavljanjem određene djelatnosti ili općenito radom, postupanjem, uključujući i propuštanjem, teže povređuje ili ozbiljno ugrožava takve kolektivne interese i prava.

9. Sukladno čl. 502.c ZPP fizičke i pravne osobe mogu se u posebnim parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz čl. 502.a st. 1. ZPP da su određenim postupanjem,

uključujući i propuštanjem tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štiti. U tom će slučaju sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati.

9.1. U odnosu na tvrdnju tuženika da je navedena presuda neprimjenjiva jednako na sve potrošače, već od slučaja do slučaja nakon utvrđenja prave volje ugovornih strana i utvrđenja informiranosti primatelja kredita o svim parametrima eventualnih rizika, točno je da sve naprijed izloženo ne znači automatsku primjenu pravnih stavova iz kolektivnog spora i na konkretnu parnicu, već je na tuženiku, kao trgovcu u odnosu na kojeg je kao tuženika vođen navedeni kolektivni spor i u odnosu na kojeg je donesena pravomoćna presuda u tom sporu, teret dokazivanja da se odluke donesene u tom sporu ne mogu primijeniti na konkretni ugovor. Na tu okolnost informiranosti tužitelja kao primatelja kredita o svim rečenim parametrima rizika, tuženik nije predložio provođenje niti jednog dokaza.

10. Uvidom u priloženi Ugovor o kreditu vidljivo je da se radi o tzv. tipskom ugovoru, odnosno unaprijed formuliranom standardnom ugovoru tuženika, zbog čega tužitelj nije imao utjecaj na njegov sadržaj pa se stoga nije posebno pregovaralo s tužiteljem, što je uzrokovalo znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih stranaka. Tužitelj u stranačkom iskazu u predmetu ovog suda P-1167/19 navodi samo to da je predao dokumentaciju potrebno za ishođenje kredita i da mu je tuženik na temelju te dokumentacije ponudio upravo predmetni kredit te je dobio samo obavijest da je kamata promjenjiva, a ponuđen mu je unaprijed pripremljeni ugovor o kreditu.

11. Odredbom čl. 1111. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23; dalje: ZOO), propisano je kada dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili Zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi, a čl. 1115. ZOO-a propisano je da kada se vraća ono što je stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezne kamate i to ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva. U konkretnom slučaju, tuženik je nepošteni stjecatelj, a što je i utvrđeno u prethodno navedenoj presudi ovog suda broj P-28/2022 kojom je utvrđena ništetnom odredba čl. 7. Ugovora o kreditu slijedom čega tužitelj ima pravo na zatezne kamate od dana stjecanja.

12. U odnosu na prigovor zastare valja uputiti na odredbu čl. 225. ZOO-a sukladno kojoj tražbine zastarijevaju za pet godina, ako zakonom nije određen neki drugi rok zastare te na stav Vrhovnog suda Republike Hrvatske izraženog u presudi broj Rev-2245/17 od 20. ožujka 2018. sukladno kojem pokretanjem parničnog postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača dolazi do prekida zastare temeljem čl. 241. ZOO-a, a zastara individualnih restitucijskih zahtjeva počinje teći ispočetka tek od trenutka pravomoćnosti sudske odluke donesene u povodu te tužbe, a isto tako pravno shvaćanje Građanskog odjela Vrhovnog suda RH od 30. siječnja 2020. Prema tome, zastara za potraživanje s osnova povrata preplaćenog temeljem ništetne odredbe o otplati kredita primjenom valutne klauzule u CHF počela je teći pravomoćnošću presude ovog suda broj P-28/2022-17 od 27. ožujka 2024., koja je postala pravomoćna 12. travnja 2024., dok je predmetna tužba podnijeta prije isteka općeg zastarnog roka 21.4.2023.

13. U odnosu na tvrdnju tuženika da je Ugovor o kreditu solemniziran po javnom bilježniku, ta okolnost nema utjecaja na valjanost ili ništetnost konkretne ugovorne odredbe čl.7. Ugovora o kreditu. To iz razloga što javni bilježnik nije pregovarao s tužiteljem kao potrošačem o sadržaju bilo koje ugovorne odredbe. Prema tome, solemnizacija ne može konvalidirati one odredbe Ugovora koje su ništetne zbog nepoštenosti, te ništetnost pojedinih odredbi Ugovora o kreditu nastupa ex lege i ne ovisi o solemnizaciji.

14. Iz nalaza vještaka Centar poslovnih analiza d.o.o. proizlazi da je došlo do razlike kod isplate plaćenih rata kredita osnovnom predmetnog Ugovora, obzirom na to da je došlo do razlike između utvrđenog tečaja na dan isplate kredita i tečaja u trenutku plaćanja pojedinih anuiteta, pri čemu je tečaj CHF na dan 30.1.2006. kada je kredit isplaćen iznosio 4,734300 HRK/CHF. Ne uzimajući u obzir negativne tečajne razlike (kada je tečaj bio niži od 4,734300 HRK/CHF), utvrđuje preplatu od 3.551,48 EUR, uz naznaku preplaćenih iznosa za svaki pojedini mjesec.

15. Stranke nisu imale prigovore na nalaz vještaka ni u jednom dijelu pa kako je tužitelj postavio tužbeni zahtjev u skladu sa nalazom to je isti u cijelosti i prihvaćen kao stručan i objektivan. Tuženik je prije provedenog vještačenja smatrao da vještak mora uzeti u obzir i negativne tečajne razlike pri izračunu, međutim, kako je u tom smislu tuženik dužan istaknuti poseban zahtjev u vidu prigovora prijeboja ili protutužbe, a što je u konkretnom slučaju izostalo, to vještak nije bio dužan izračunati negativne tečajne razlike, već samo pozitivne iz prethodnog navedenih razloga. U tom smislu postoji i ustaljena praksa Vrhovnog suda Republike Hrvatske, npr. u predmetima broj Rev-538/2024, Revd-722/2024, Rev-544/2023...

16. Presuda ovog suda P-1167/2019-30 od 16. prosinca 2022. kojom je tužitelju dosuđen preplaćeni iznos uslijed ništetne odredbe istog Ugovora o kreditu, o kamati koja je promjenjiva preko prvotno ugovorene stope od 4,75%, nema utjecaja na ovaj predmet pa se posebno njezin sadržaj niti ne obrazlaže.

17. Odluka o zateznoj kamati u skladu je s čl. 29. st.1. i st. 2. ZOO-a.

18. Odluka o parničnom trošku u skladu je s odredbom čl. 154. st. 1. u svezi sa čl. 155. ZPP-a, stanjem spisa i Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika. Tužitelju je priznat trošak sastava tužbe, zastupanja na raspravama 11.3.2024. i 14.9.2026. u iznosima od po 200,00 EUR, sastav podneska od 10.6.2024. i 25.8.2026. u iznosima od po 200,00 EUR, PDV 250,00 EUR, trošak sudske pristojbe na tužbu 40,99 EUR, trošak vještačenja 331,80 EUR ili ukupno 1.622,79 EUR. Naprotiv, tužitelju nije priznat trošak sudske pristojbe na presudu jer je tužitelj oslobođen plaćanja te pristojbe budući nije u obvezi platiti istu, sukladno čl. 11. st.1. toč. 20. Zakona o sudskim pristojbama (NN 118/2018, 51/2023). Također, tužitelju nije priznat trošak u ukupnom iznosu od 200,00 EUR na ime izbjivanja iz pisarnice, cestarine i troška goriva. Taj trošak naime nije određen, nije dokumentirana kilometraža od sjedišta ureda punomoćnika tužitelja do suda, nije dokumentiran trošak cestarine, a što je sve u smislu čl. 164. st.1. i 2. ZPP-a nužan preduvjet da bi sud mogao odlučivati o takvom zahtjevu. Tužitelju nije priznat niti trošak sastava podneska od 14.3.2024. kojim obavještava sud o plaćanju predujma za vještačenje jer taj trošak nije bio nužan za donošenje meritorne odluke. Nije priznat ni trošak pristupa tužitelja na ročište za objavu presude na koje nije pristupio.

Varaždin, 22. rujna 2026.

Sutkinja
Karmen Ošpuh

Uputa u pravnom lijeku:

Protiv presude stranka može izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana primitka iste. Žalba se podnosi ovome sudu u elektroničkom obliku putem informacijskog sustava, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

Dostaviti:

- 1) Punomoćnik tužitelja – Bruno Milinković, odvjetnik u Zagrebu, Zrnetićeva 7
- 2) Punomoćnici tuženika – OD Leko i partneri, Zagreb, Domagojeva 18

Broj zapisa: **9-3088d-8396a**

Kontrolni broj: **04f87-8b9b0-44193**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.